

lovforslaget har virkning for realisering af fortjenester, som finder sted efter lovforslagets fremsættelse den 19. maj 1993. I tilfælde, hvor aktieavancer ved lovforslaget bringes fra skattefrihed til beskatning, gives adgang til at anvende aktiernes værdi den 19. maj 1993 (indgangsværdier) i stedet for de faktiske anskaffelsessummer. Det er tilfældet for mindretalsaktier.

Der gives derimod ikke indgangsværdier for aktieavancer, som i forvejen er inddraget under beskatning, så lovforslaget alene medfører en ændring af skattesatsen. Det gælder hovedaktionæraktier. Her opgøres fremtidige fortjenester på grundlag af de oprindelige anskaffelsessummer.

- KV-regeringen anvendte samme overgangsmodel i L 10 fremsat den 27. december 1990. I lovforslaget forhøjedes den laveste skattesats for hovedaktionæravancer fra 25 til 30 pct. uden indgangsværdier eller særlige overgangsregler i øvrigt.
- Også ved forhøjelserne af skattesatsen for særlig indkomst i 1971 og 1972 anvendte først VKR-regeringen og siden den socialdemokratiske regering denne overgangsmodel. Skattesatsen for bl.a. aktieavancer blev dengang forhøjet fra først 30 til 40 pct. og året efter fra 40 til 50 pct.
- Problemstillingen, om skattesatsforhøjelser også bør have virkning for den del af en endnu ikke realiseret fortjeneste, som vedrører perioden forud for forhøjelsen, er ikke kun aktuell i forbindelse med de skattesatser og speciallove, som specifikt vedrører kapitalgevinster. Forhøjelser af de almindelige kommunale og statslige skattesatser har fuldstændig samme virkning, i det omfang kapitalgevinster beskattes som almindelig indkomst og ikke særlig indkomst. Det gælder f.eks. kursgevinster på sortstemplede obligationer og fremmedmøntede obligationer, fortjeneste ved afståelse af aktier efter mindre end tre års ejertid, fortjeneste ved salg af næringsaktier – herunder håndværkeraktier – og fortjeneste ved salg af næringsjendomme.

Hver eneste forhøjelse af en kommunal eller statslig skatteprocent har forhøjet beskatningen af endnu ikke realiserede kapitalgevinster – også af den del af gevinsten, som vedrører perioden forud for forhøjelsen. Der

er aldrig i sådanne tilfælde givet indgangsværdier.

- Forhøjelsen af selskabsskattesatsen fra 40 til 50 pct. under firkløverregeringen i 1985 havde ligeledes samme virkning for kapitalgevinster hos selskaber. Beskatningen blev uden indgangsværdier øget også for skattepligtige salg af aktiver i selskaber. Som eksempler kan nævnes salg af fremmedmøntede obligationer m.v., salg af ejendomme inden 7 år, salg af aktier inden 3 år, salg af driftsmidler, salg af immaterielle aktiver (bortset fra goodwill) og salg af næringsaktiver.

En adgang for hovedaktionærer til at lade den hidtidige værdistigning i selskabet beskatte efter den hidtil gældende skattesats vil være en uheldig fortsættelse af incitamentet til at trække kapitalen ud af selskaber. Det vil være en fastholdelse af den manglende neutralitet mellem beskatningen af løn, udbytte og aktieavance med selskabstømminger og solvente likvidationer til følge.

Opretholdes hovedaktionærers adgang til at trække den hidtidige værdistigning ud af selskabet til en lempeligere beskatning end beskatningen af udbytte, vil det ikke som foreslået i L 289 være muligt at ophæve holdingreglerne, hvis formål netop er at værne udbyttebeskatningen. Det er et meget betydningsfuldt element i L 289, at holdingreglerne kan foreslås ophævet som en konsekvens af, at der foreslås en ensartet og fælles beskatning af udbytte og aktieavance. Holdingreglerne hører til blandt skattelovgivningens sværest tilgængelige regelsæt, og volder fortsat erhvervsdrivende advokater og revisorer ubehagelige overraskelser.

Tilslutter man sig det synspunkt, at skattesatser ikke må hæves med virkning for endnu ikke realiserede avancer, som vedrører perioden forud, vil der være tale om indførelse af en ny tradition med meget vidtrækkende konsekvenser.

I så fald skal der ved hver ændring af de kommunale eller statslige skatteprocenter foretages en beregningsmæssig opdeling af urealiserede fortjenester og tab, så den del af de endnu ikke realiserede fortjenester, som vedrører perioden forud, kan beskattes efter den hidtil gældende skattesats. Opdelingen skal også foretages ved nedsættelser af skattesatser, dels af rimelighedshensyn, dels fordi man ved